

Ученици, дружества, войници, македонскитѣ братства, чуждитѣ консули и много други изпращаха останкитѣ на великия покойникѣ.

Тѣлото се положи въ приготвената гробница до главната църква Св. Недѣля. До късно прѣзъ нощъта народътъ опечаленъ напусна вѣчното жилище на скъпия си синъ! . . .

„Посадете надъ гроба ми плачеши върби . . .“ така е завѣщалъ покойникътъ. Види се, тѣхнитѣ капки да ни сѣщатъ за сълзитѣ що лѣе още за доброто на България.

Поклонъ и миръ на душата ти великий покойникѣ! *)

† Екзархъ Косифу!

Поклонъ прѣдъ твойтѣ скъпи мощи,
Борецо твърдъ, великъ, народенъ,
Що въ робската епоха още
Ти всѣ у нази духъ свободенъ.

Срѣдъ гробенъ мракъ, тиранство тежко,
Роякъ интриги на **Фенера**,
Възбуди въ нази чувство жешко,
Послѣ дълбока силна вѣра.

Ти буйната искра запали,
Коя дари ни свободата
И къмъ високи идеали
Ти фаръ ни стана на душата.

*) Въ слѣдната книжка ще дадемъ бѣлѣжки и спомени изъ живота на покойника.